

متن پرسش

باعرض سلام استاد جوادی املی در رحیق هر گونه عشقی جز عشق حق را مجازی دانسته اند و در صورت استقلالی نگاه کردن به عشقی که پلی است به سوی حق ان را سراب دانسته اند آیا این مطلب شامل عشق ا به مامان نیز میشود؟ صدرادر همان بحث راه رسیدن به حق را از دنیا می دانند آیا این با برهان صدیقین تغاییر ندارد؟ این سخن در جلد دو در بحث مثل آمده است ونیز شش رحیق

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین طور که متوجه شده‌اید محبت به امامان پلی است به سوی محبت به خدا و از این جهت می‌فرمایند عشق به آنها عشق مجاز یا عبورگاه است و برهان صدیقین نیز روشن می‌کند هر کمالی که هر موجودی دارد باید به وجود مطلق ختم شود. موفق باشید